

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cismădiei 3.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsicani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 24 Octomvrie st. v.

(=) Vechiul Bizanț, falnicul stăpân al Dardanelor, romanticul Corn-de-aur, gloriosul Stambul, cândva spaima lumii civilizate, ear' astăzi obiectul celor mai avântate pofte, este în zilele aceste teatrul unei festivități, ca și care abia s'au mai întemplat cândva pe acele locuri.

Puternicul stăpânitor al aceluși mai puternic imperiu din lume, împăratul Wilhelm al Germaniei, este oaspele Sultanului în Constantinopol și în a lui onoare se petrec scenele de pompă și veselie din palatul Yldiz și din celelalte locuri feerice ale Stambulului.

Suveranul cancelarului de fer, dela a cărui voință de metal depinde pacea lumii, a aflat cu cale să facă o vizită în capitala „omului bolnav“. Cel mai puternic stăpânitor din Europa oaspele suveranului celui mai neputincios stat european, ale cărui zile medicii diplomați le consideră ca numărate!

Acest eveniment la tot cazul merită atențiunea, cu care este urmărit de întreaga lume politică și nepolitică. O merită deja prin noutatea și neobișnuită, sau abstractie făcând chiar dela importanța sau neimportanța ce va fi având.

Relativ la aceasta din urmă, noi sântem de părere, că mare importanță la tot cazul n'avem să-i atribuim trecerii împăratului Wilhelm prin Bosfor și petrecerii sale în Constantinopol.

Fără incunziur o spunem, că dacă n'ar fi călătorit la Atena, unde afară de cununia soarelui Sofia cu cironomul grecesc, numai predicția lui înscăcută și foarte desvoltată pentru călătorii pe mare l'a dus, nu credem să fi intrat prins nici călătoria la Constantinopol numai pentru Constantinopol.

Dar' și chiar în reîntorcerea sa din capitala regatului elen, dacă și-a ales drumul preste Constantinopol și a petrecut acolo, sigur a făcut-o mai mult spre a-și mulțumi pofta de a vedea toate locurile memorabile din lume și poate și spre a-și completa visele de introducere între suveranii europeni, așadar spre împlinirea unei formalități, decât în urmărirea altor scopuri mai înalte.

S'a vorbit prin mai multe diare, că vizita împăratului Wilhelm la Sultanul ar sta în legătură cu eventuala intrare a Turciei în alianța de pace a puterilor centrale.

Acest svon însă este desmintit din cercurile Berlinului în cel mai hotărât mod.

Și noi credem această desmintire. Puterea de arme a celor trei aliați este

destul de mare, destul de impunătoare, ca să nu mai reflecteze la slabelle și dubioasele puteri ale Turciei.

Tot atât de evident ni-se pare, că rătăcesc aceia, care în visita împăratului german la Constantinopol ved un fel de afront față cu Rusia. Anume în înțelesul acela, ca-și-când politica germană ar voi să arete prin aceasta, că este hotărâtă a lua Turcia sub scutul seu, a o apăra contra eventualelor agresiuni din partea politicii rusesce, cu un cuvânt a se amesteca în afacerile înaltei Porți.

N'am sci, pentru-ce-să se abată Germania tocmai acum dela atitudine sa politică, de a nu se amesteca în afaceri străine, tocmai acum, când din cele mai autorizate cercuri primim asigurarea, că în anii din urmă pacea nici-odată n'a fost mai asigurată ca în timpul de față.

Repetăm, că nu credem, ca scopul călătoriei împăratului Wilhelm să fie nici un arangiamnt politic pozitiv, nici o schimbare de atitudine politică din partea Germaniei și nici un fel de demers, prin care cu drept cuvânt s'ar pute simți provocată Rusia ori altă putere europeană.

Cu toate aceste, faptul complinit al visitei tinărului împărat german la Constantinopol este a se înregistra între cele îmbucurătoare și liniștitoare.

El dă lumii garanția, că Germania stăruie neîntrerupt pentru susținerea actualii stări de lucruri în politica internațională și că ea ca cea mai sigură garanție de pace consideră stabilitatea raporturilor actuale de putere și influență și prin urmare și stabilitatea Turciei.

Călătoria împăratului Wilhelm la Constantinopol are numai însemnătatea, că Germania recunoaște drepturile Turciei și că dorește să întărească cele mai bune relații și cu ea, ca și cu toate celelalte puteri. Ear' dacă avem în vedere, că Turcia este cel mai delicat punct în țesătura diplomației moderne, această însemnătate este destul de mare și n'avem cuvinte de a nu ne mulțumi cu ea și a căuta alte motive de natură mai concretă după visita împăratului german la Constantinopol.

Drept-aceea, deși lumea este obișnuită a crede tocmai contrarul dela enunțaiunile foilor oficioase, de astădată sântem de părere, că putem da credemnt organului oficios al principeului Bismarck, care se exprimă despre visita împăratului la Sultanul în următorul chip:

„Nu jalusie și neîncredere are să samene această vizită. Pretutindenea pe rotundul pământului să recunoască

oamenii, că trăsura cardinală a politicii externe germane este asigurarea și garantarea păcii. Cu satisfacțiune veselă și cu sentimente de mulțumire privește patria la întrevederea monarhilor, din care pentru țeară și popor rezultă atâtea relațiuni de prietenie“.

Adaugem, că nu numai țeara și poporul german, ci Europa iubitoare de pace întregă se bucură de spiritul de pacinicie și siguranță ce emanează din călătoriile împăratului Wilhelm.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 24 Octomvrie st. v.

Întrevederea contelui Kálnoky cu principele de Bismarck.

Despre visita contelui Kálnoky la Friedrichsruhe scrie „Pester Lloyd“ în numărul seu de ieri următoarele: „În treaga presă europeană predomină părerea, că pentru întrevederea contelui Kálnoky cu principele de Bismarck cestiunile politice acute nu au fost scornite, cel puțin ele nu au dat nici o ansă. Faptul în sine e fără îndoială adevărat. Dar' se fac dintr'insul multe concluziuni, care sânt mai optimiste decât ar trebui. Totdeauna sânt cestiuni serioase, pe care diplomații împrietenii au să le discute, și rațele senine, care după visita Țarului la Berlin s'au fost răspândit preste situația europeană nu schimbă întru nimic esența lucrurilor. Principele de Bismarck și contele Kálnoky acum nu se află în fața unei situațiuni mai rele ca în anul trecut, dar' nici în fața unei situațiuni mai bune. Puținul ce s'a îmbunătățit dispăre prin perderi incontestabile pe alte terene.

„Nu jalusie și neîncredere are să samene această vizită. Pretutindenea pe rotundul pământului să recunoască

bia e pentru sine deja un eveniment, care compenseze mai greu, decum 'i-s'ar părè opiniunii publice. Cu toate aceste ministrul austro-ungar, dacă în viitor va păși înaintea delegațiunilor, nu va avè să desfășure o iocană nemulțumitoare. El va pute anume să arete asupra consolidării progresive a stărilor bulgare, deși aici aparența și realitatea nu sânt una și aceeași. Ce e drept, se dice că Țarul s'ar fi exprimat, că pentru el e indiferent, dacă în Sofia se face nuntă ori revoluție, el nu se interesează deloc de ceea-ce se petrece acolo, acest indiferentism prefăcut însă nu se potrivește deloc cu cea mai nouă încercare de puciu a principelui Dolgoroukoff, care a dat în Sofia pe Kaulbars și a fost scos de acolo în același mod ca și acesta. Rușii se vor feri a permite să străbată cineva în planurile lor prea de timpuriu și în-

inte de a fi ei siguri de succese. Renomarea poate să fie treaba panslavistilor în presă, dar' oamenii, care au în mână firele, sciu să tacă. De acolo vine, că totdeauna numai momentan se vorbesce de succesele Rusiei, anume în clipa, când acele străbat prima-dată prin ceața artificială a pregătirilor. După aceea la aparență toate decad într'o liniște și e par'că nu s'ar fi întemplat nimic, precând căștigurile își au efectele lor ulterioare sigure. Așa a fost în Sârbia, așa a fost în România. Actualul minister român nu face altceva, decât par'că ar continua cu sistemul guvernului de mai înainte. Pentru-ce s'au sistat apoi deodată lucrările de fortificațiune îndreptate în contra Rusiei și au fost înlocuite cu lucrări de asigurare dinspre granița ungurească? De asemenea evenimente nici nu se prea face vorbă și ele sânt cu toate aceste mai importante decât multe lucruri, care numai de aceea au un efect mai mare, pentru-că își află un ecou puternic într'o parte a presei. Iocana, pe care principele de Bismarck și contele Kálnoky o vor desfășura suveranilor despre situația europeană, se va compune fără îndoială dintr'o mulțime de casuri singuritate, pe care opinia publică le cunoaște, dar' nu li-a dat atențiune, și apoi dintr'alte casuri singuritate de care numai pușini sciu ceva. De aceste se vor ține și starea înarmărilor rusesce și a contramăsurilor germane și austro-ungare. Un timp oarecare opinia publică s'a interesat de aceste evenimente. Acest period însă a fost înlocuit din nou cu un period al tăcerii, dar' încă tot nu a încetat a fi de o importanță hotărâtoare.

Meritele principelui din Bulgaria.

Într'un prim-articol diarul „Times“ accentuează meritele ce principele Ferdinand și-le-a câștigat pentru țeara sa și pentru pacea europeană. Principele, care, deși formal nu este recunoscut ca adevărat domn al Bulgariei, a ridicat țeara la o bună-stare crescândă, a dovedit că posedă aptitudini mai mari decum se credea la început. Bulgarii sânt mulțumiți cu el, cu toate-că Țarul refuză a-l recunoaște. El a avut și noroc, deoarece- ce puterile externe au fost menținute în echilibru prin alți factori, dar' și guvernarea lui cumpetată a contribuit la evitarea oricărui conflict, și așa se explică împregiurarea, că unele puteri și între altele și Austro-Ungaria privesc în guvernarea

rea de până acum a lui Ferdinand o garanță pentru viitor și ar fi aplecate a-l recunoaște și formal. El a sciu să se facă în Bulgaria plăcut și stimat. După succesele de până acum, rezolvarea definitivă a cestiunii bulgare nu ar pute să mai fie departe, și dacă recunoascerea nici nu ar urma în faptă, pentru Bulgaria și pentru poporul bulgar e de o valoare neprețuită, că atitudinea națiunii se bucură de aprobarea generală.

Dealtmîntrelea același diar a ple-dat înainte de asta cu vre-o săptămână pentru imediata recunoaștere a prințului Ferdinand de Coburg, provocându-se la echivocitatea din articolul 3 al tractatului de Berlin, care e drept cere aprobarea puterilor pentru principele ales și întărit de Poarta, fără a spune însă precis, că aprobarea are să fie unanimă. Această echivocitate, ce e drept, dice „Times“, nu se poate în-lătura, dar' eventual s'ar pute ignora.

Din Bucovina.

Reflexiuni despre adunarea generală a „Societății pentru cultura și literatura română din Bucovina“, ținută la 1 Noemvrie a. c. în localitățile proprii ale societății.

Ar crede cineva, mai ales unul neinițiat în referințele sociale ale Românilor din Bucovina, în general și în special ale Românilor cernăuțeni, că o adunare generală a unei societăți cu un titlu atât de pompos trebuie să decurgă în modul cel mai solemn și sub impresiunea unui entuziasm general, participând cu mic și mare la un act atât de solemn.

Însă ce să vezi. Nici măcar membrii societății, deși sânt mai toți cu domiciliul în Cernăuți, nu au fost decât o mulțime de oameni, la 120 membri și dintre aceștia a luat parte abia a treia parte. De oaspeți nici vorbă, afară de 3 studenți dela universitate. Pare-mi se, că de ja din împregiurarea aceasta tristă își poate forma ori-și-cine o părere, că cum sânt îmbrățișate la noi cestiunile naționale. Însă ca să fie publicul cel mare și mai bine informat, imi iau libertatea a-i pune în vedere într'un mod obiectiv tot decursul acestei adunări generale, unică în felul ei.

Adunându-se cu mare greutate, după cum am șis, abia a treia parte din membrii societății, locuitorul președintelui, al cărui loc, fie dis în treacăt, nici nu e ocupat, declară adunarea generală de deschisă și ține un discurs, care numai impresiune bună a putut produce, fiindcă actualul vice-președinte, arhimandritul Miron Călinescu, procedând dela axioma „quisque sibi proximus“, și-a ținut mai întâiu lui un panegiric, prin care a voit să ne pună în vedere meritele ce nu le are.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Impresiuni de călătorie.

Dragă amic!

Grădesc a-mi împlini promisiunea, ca să-ți descriu după debila-mi putere călătoria noastră la Paris; să nu o pătesc ca și în anul trecut după călătoria prin Mehadia, Bucuresci, Sinaia și Ardeal, că m'am tot pregătit să-ți comunic impresiunile plăcute ce ni-au lăsat în inimă petrecerea între confrății nostri români.

Dar' în totdeauna am fost împedecată de diferite împregiurări familiare.

Îți mărturisesc, că de o temă foarte grea am să mă apuc; deoparte că sânt și acum impresiunată și uimită de frumseșile lumii ce am vădut și ne-au incunziurat, dar' de altă parte îmi este cu neputință a-ți da o iocană fidelă de cele vădute și petrecute, pentru-că erau nise lucruri așa de grandioase, încât nici o peană mai dexteră decât a mea, ba pot dice nici o peană excelentă nu cred să poată descrie Parisul și frumseșile sale așa cum este. Parisul trebuie vădut pentru-ca să aibă omul idee, ce gjuvaer e.

Să-mi fie mai ușoară deslegarea temei, de care m'am apucat, voui începe enararea dela prima zi de călătorie, dela pornire până la sosirea acasă; să vezi, că și în timpul scurt de trei săptămâni, prelungă împărțea bună și puțină orientare, cât poate omul vedè.

Petrecând o zi prin Pesta, a doua zi pornim cu un tren de plăcere, care mergea cu înțea unui tren accelerat.

Fără nici un om cunoscut, străini de tot în învâlmășeala de oameni, care se luptau toți după locuri bune, am urcat noi doi într'un cupeu, unde au mai venit numai doi inși; așadar aveam în prospect o călătorie de tot comodă.

Dar' tot am regretat, că ni-s'a nimicit planul, de a călători laolaltă cu voi, dragă, și cu amicii nostri din Arad, precum era vorba.

După-ce ne aședărăm cu toții, se puse trenul în mișcare la 11 oare d. am.; trecând preste podul Dunării, încep trenul a se repeși cu noi încât își părea că sboară, ca să ajungă mai în grabă la țintă; și așa nu ne lăsa destul timp a ne delecta în priveliseca destul de interesantă între coastele munților de Buda, sădită cu viie, între livezi ornate de parcuri, cu vile și locuințe de vară ale aristocrației pestane.

Am trecut prelungă aceste fără să le fi luat mult în socoteală, pentru-că aședându-ne în tren, ne zăpăciră gândurile asupra programei călătoriei noastre.

Tu scii bine, că cu luni înainte ne făcuserăm programa de călătorie, care însă se baza pe aceea, că vom călători cu voi împreună. Și acest pilastru fundamental s'a dărîmat în ultimele momente.

Ocupându-ne cu stabilirea definitivă a programei, deși nici atunci nu-mi venea să

cred, că întru adevăr am plecat spre a vedè Parisul, ceea-ce 'mi-a fost totdeauna culmea dorințelor mele, așa am ajuns la concluziunea, să facem revista călătorilor, poate vom afla cunoscători. Chiar când desbăteam această idee, întră conductorul trenului și ne aduse lista călătorilor litografată și cu o așa ortografie, încât la început nu sciam în ce limbă este redactată. Începurăm a o învîrți cu mare curiositate, și încetul cu încetul ni-se dedară ochii cu ea și vedurăm, că este redactată în limba oficioasă.

După silabele ultime observăm mai multe nume românesce, între care următoarele: Alexandru Filip și soția, Dr. Simion Caian și soția, Nicodin Cotișel, Dr. Grigorescu, Ioan Panu, Olga Panu, Teodor Florestean, Maria Florestean, Elena Constantinescu, Toma Marienescu, Petru Mărculean, George Niculescu, Petrache Raducănescu, Ioan Cornea și soția, Dimitrie Selegean, Lepa Micu, Teodor Birta, Alexandru Danciu, Aurel Danciu.

Bucuria noastră, sciind atâți Români laolaltă. Abia așteptam dar' să stee trenul la vre-o stațiune, ca să facem revista între călători, sperând că vom pute face cunoscință cu careva dintre Români în așa număr frumos prezenți.

Acum auzirăm fluierul năbușit a locomotivei dând signal; sosirăm la Komárom. Ușile cupeilor se deschid; conductorii strigă 20 de minute. Călătorii năvălesc asupra meselor așternute, noi încă ne învâlmim printre ei și începem a lua fisonomiile la studiu fără catalog.

Acesta fu cel mai bun îndreptător. Fețele brunete, talia mijlocie, portul modest, deloc ne arătară, care sânt Români. Spre marea mea bucurie, aflai o amică din Abrud, cu care am petrecut multe zile bune înainte de asta cu vre-o 9 ani. Și ea era cu soțul ei. Precât ni-a fost de mare surprinderea, pe atât de mare bucuria întâlnirii. Prin aceasta ne-am făcut cunoscători cu mai mulți dintre Români. Și așa am fost deplin consolată, deși nu rehabilitată pentru voi.

După-ce fiecare și-a ocupat eară locul în tren, am plecat mai departe. Cu tot minutul ne apropiam mai tare de granița țerii ce doriam să o ved, ajungând la riul Laita trecem preste el și prin un fluier lung își ia trenul adio dela Țeara-Ungurească, prin altă salută pământul austriac, signalisând totodată stațiunea Bruck. Aici se strămută conductorii și la plecarea trenului aușii în loc de „mehet“: „fertig!“

Dar' nu numai conductorii ne fac atenți, că sântem în altă țeară, ci tot aspectul ce ni-se prezentă fugitiv pe fereastra strîmă a cupeului, ne indică un alt arangiamnt de traiu al oamenilor.

Privind pământurile arătoare, îndată puturăm observa, că pe aici nu sânt atâți proprietari mari ca pe la noi; că numai foarte rar puteai vedè puste întinse fără brezde, ci cea mai mare parte a pământurilor împărțite în parcele mai mici, de unde poți deduce, că acolo este pământul mai proporționat decât pe la noi. Totdeodată se vedea, că plugarul

austriac este în toată privința superior plugarului nostru. Pamânturile din Austria nu sânt așa de productive ca în țeara noastră, dar' sânt mai bine lucrate, așa că ce nu produce pământul, restitue plugarul prin sirguintă. Muierile lucră alături cu bărbații. Vădându-i așa lucrând, ne-am cugetat mult la ai nostri.

Plugarii austriaci sânt bine nutriți, curat și bine îmbrăcați.

Cât ar înainta poporul nostru numai într'un an, dacă ar lua exemplul dela poporul austriac, dacă țeranca noastră, în loc de a petrece vara cu cuscături la umbra frăgarului de dinaintea casei, ar lucra grădina plină cu buruieni.

Dacă ar însoși pe bărbatul seu la munca câmpului, nu s'ar încuiba pe zi ce merge sărăcia în vatra Românilui, nu ar fi discordia familiară, care o găsim prea des la popor.

Sosind la primul orașel austriac cu casele curate și bine arangiate, hoarțele motorilor de aburi își indică o industrie desvoltată. Lângă tren imediat pe o fabrică mare vezi inscripțiunea: „Instrumente musicale“.

Înaintând tot mai tare, nu preste mult timp se vedè din negură ridicându-se un ac gigantic cătră nori, este turnul bisericii St. Stefan din metropola Viena. La 6 oare soșim la gară; aci însă avurăm numai atâta timp de petrecere, cât am cinat și ne-am re-cules puteri noue pentru călătoria de 24 oare fără înterumpere.

Și ca să nu credeți, că cuviosul archimandrit n'ar fi modest, el pune scumpa sa persoană în primul plan și își dă toată silința să documenteze, că e un om providențial pentru Bucovina, deși toată lumea, afară de câțiva lingăi, e convinsă de contrarul. Ba unii merg chiar mai departe și susțin, spre durerea noastră, cu tot dreptul, că e un dubios prieten pentru bieții Bucovineni, care numără așa de puțini amici adevărați și devotați cauzei naționale.

Fie ori-și-cum, asupra mea ca spectator pasiv discursul m'a făcut o impresiune atât de rea, încât îmi pare rău, că l'am audiat. Și că a făcut și asupra celorlalți tot aceeași impresiune e dovadă, că la finea discursului sau au tăcut toți ca peștele. Nici o enunțaiune aprobătoare din partea celor de față. Conform ordinii zilei, s'a primit de acolo bugetul pe anul administrativ 1890 fără nici o discuțiune, după-cum l'a compus comitetul.

Trebuie să observ aici, că puțin interes se arată din partea mei adunării generale pentru prosperarea societății, dacă nu află nimic de obiecționat la propunerile comitetului, fie ele cât de bune, în ceea-ce privește gestiunea financiară. Fiind terminată și treaba aceasta, ne surprinde dl I. Bumbac, profesor la liceul c. r. din Cernăuți, cu demisiunea sa, primul pas poate corect în viața sa. Eu credeam, că demisiunea lui va fi primită cu bucurie, însă m'am înșelat grozav. Când declară un om de mai multe-ori, că nu poate sau că nu vooesc să ocupe mai departe un post, nu înțelegem reșonanele, de ce să te mai căciulesci atât înaintea lui.

Fiind el deja atât de vanitos, nu va deveni încă și mai vanitos, dacă îl vei ruga numai decât să rămână. Dacă cred oamenii, că prin astfel de demersuri își vor ridica prestigiul astfel ca totul s'druncant, n'am ce le face, însă cred, că nu e compatibil cu demnitatea unor bărbați serioși a da tinerilor un exemplu atât de rău. Se vede, că corpul cel matur e de altă părere, fiindcă măcar că și-a bătut joc de o societate întreaga, ea totuși a insistat atâta, până-ce modestul domn și-a retras demisiunea, halal de noi. Procedându-se mai departe la alegerea președintelui s'a ales ca atare baronul Eudoxiu Hurmuzachi cu 34 voturi din 43. Deși am așteptat, ca președintele să fie ales prin unanimitate, am trebuit să facem experiența, că unii domni cu înalte lor vederi au comis neghiobia, de a vota în alb. Nouă votanți au dat bile albe. Credem însă, că împiegurarea aceasta nu va influența de fel asupra președintelui, în care Doarășcu noul președinte va începe o eră nouă pentru societatea cea mai bătrână din țeara noastră cu caracter național.

S'au mai ales încă 5 membri spre întregirea comitetului. La punctul ultim din ordinea zilei: „proponeri libere“ s'au insinuat mai mulți domni cu propuneri destul de bune, nefiind însă spriginite, după-cum s'ar fi convenit, vor rămâne și propunerile lor numai nise *pisă sideria*.

Impresiunea totală e, că cei mai mulți s'au depărtat dela această adunare generală foarte nemulțumiți. Și nici că se poate altfel. O societate, în care scopurile principale se tratează cu atâtă ușurătate și lipsă de seriozitate, o societate țic, în care domnesc așa de puțină sinceritate, în care membrii comitetului se laudă reciproc, n'are viitor. Unica scăpare mai zace în noul președinte. Să sperăm, că noul președinte conform tradițiilor familiare, va introduce un spirit nou în societatea cea mai bătrână românească. În fine

Din Viena am plecat la 8 oare seara mai departe. Afară era o noapte senină bine temperată. Dar' pentru călătorul din tren plăcerile unei astfel de seri s'nt perdute, că nu se poate delecta în cerul frumos cu stelele aurite; ba o noapte luminoasă îți pare mai îngrozitoare pe tren, că privind afară obiectele în semi-lumină, îți par tot atâtea fantome, care joacă, se alungă și aleargă în tactul zureitor și musica monotonă produsă de învîrtirea și frecarea roatelor.

Apoi începu a vedea înaintea ochilor schintei-rachete, care se prefac în ploaie de argint ce cade în parcuri și grădini frumoase; vedui amicii, părinții și copilașii de acasă. Îți pare că fugi și alergi după fluturi cu amicii din copilărie preste văi și stânci; deodată îți perși echilibrul și cași de pe o stâncă în abisul nemărginit. Plină de groază tresar și mă trezesc, că am fost adormit.

Trenul a fost sosit la o stațiune și s'a oprit, ca să iee apă. Ear' soarele își trimetea primele rațe pe firmament și-l coloră purpuriu, reflectând rațele pe virfurile munților cu ometul lucitor.

Eram în Salzkamergut la Buchs.

De aici începe o panoramă mai frumoasă ce se întinde înaintea ochilor, uitându-te din fereastra cupeului. Trecând prelungă Zell am See, loc de cură climatică cu pozițiunea lui pitorească, lângă lacul lung de 5 chilom. cu undele lui vinete, încungiurat de vile frumoase în stil elvețean; mai departe un

mai observ, că am fost poate prea dur în apreiările mele. Dacă însă unul sau altul ar pute să mă convingă despre contrar, i-aș fi foarte mulțumitor, fiindcă fiecare om greșește, cu atât mai mult un simplu spectator tiner fără experiențele celor încărcați în luptele naționale.

Răspunderea pentru cele conținute în acest articol, o lăsăm autorului. Red.

CRONICĂ.

Decentralizarea tabelor regesci. „P. Hirlap“ află, că ministrul nostru de justiție Desider Szilágyi va așterne dietei proiectul seu de lege privitor la decentralizarea tabelor regesci înainte, de debateră bugetului ministerului de finance. Ministrul Szilágyi vooesc ca să se ocupe cât de grabnic cu executarea decentralizării tabelor regesci, astfel ca cel mult dela 1 Ianuarie 1891 tablele regesci să-și poată începe activitatea.

Bilete de călătorie pe căile ferate, după-cum am spus, dela 1 Ianuarie 1890 se vor pute cumpăra și dela oficiile postale. Aceste bilete s'nt atât de lungi, cât două bancnote de 1 fl. puse lângă-olaltă; biletele s'nt împărțite în 14 părți, adică după zone, și pe fiecare zonă e tipărit prețul. Biletul se poate tăia la fiecare linie, care desparte zonele, astfel, că dacă cineva călătorește d. e. 8 zone, atunci biletul îi va fi tăiat la a opta rubrică. Cei-ce călătoresc toate 14 zonele, primesc biletul întreg. Oficialul postal are să însemne todeauna pe bilet locul de unde începe și unde se sfârșește călătoria, el totodată pune sigilul postal, adică datul zilei. Nici un călător nu e legat de termin, înțelegem așa, că el nu are să călătorească cu biletul atunci când îl cumpără, ci îl poate folosi biletul când îi place.

Pentru statua regelui Matia din Cluj s'au adunat până acum prin colecte și donațiuni 15.401 fl.

Oficiul polițenes sibiian în decursul lunii lui Octomvrie a dat informațiuni private și oficioase în 1639 de casuri. Pentru călcarea de lege și scandaluri de stradă, poliția a pedepsit pe 17 inși. Schimbări de locuințe închiriate în Octomvrie au fost 1814. La hotel și ospetării au descins 400 de străini. Pentru o petrecere mai îndelungată în Sibiu s'au anunțat la oficiul polițenes 49 de industriali, 165 de persoane în instute de creștere și în spitale, 107 școlari, 49 arestanți. În serviciu au intrat din nou 6 servitori și 50 servitoare.

Cât vin se bea în Cluj? În restaurațiunile și toate cărcimele din Cluj s'au beut în anul 1888 574.000 litri de vin. Orașul a câștigat cu acest vin 28.723 fl. 95 cruceri.

Cestiunea proprietăților năsăudene. Un amic năsăudean ne roagă să publicăm următoarea notiță: „Nenes Pester Journal“ în Nrul dela 29 Octomvrie a. c. raportează între altele, că în ședința parlamentului unguresc din 28 Octomvrie. . . „ministrii Wekerle și Szilágyi au adus două legi în privința cestiunii forestiale dela Năsăud. Această afacere se trăgănează deja de mulți ani, adică dela desființarea graniței militare. Poporațiunea districtului Năsăud pretindea tot ce a aparținut odată fondului granițenes, precând erarul se ținea el stăpân și respinsese cererile (mai bine drepturile. Tr.) fostilor granițeri. După 1867 eređi regimul ungar această afacere nepăcută (pentru revoluționari. Tr.) S'au făcut negocieri îndelungate ce în sfârșit s'au încheiat la 12 Martie 1872 printr'un contract între erarul ungar deoparte și între fondul școlastic și de stipendii și 43 comune din districtul Năsăudului de altă parte, contract adeseori atunci și mai târziu desaprobat. Acest contract a fost pentru Năsăudeni favorabil într'atâta, căci ei luaseră asupra-le pentru pădurile din cestiune lăsate lor numai prestațiuni relative mici. Acest contract se va sta-

bilă acuma în sensul proiectului de lege adus de ministrul de finance Wekerle și din partea legislativei; totodată acest proiect determină și asigurarea funduară a drepturilor contractului ungar isvorite din acest contract, precum și prestațiunile reciproce stipulate în acela. Proiectul de lege adus de ministrul de justiție conține numai hotărâri asupra regulării proprietății celor 43 comune între-olaltă. Și precând regimul lueră la nimicirea „cuibului românesc“ dela Năsăud, granițerii cu înalta lor politică oportunistă stau cu brațele în sin, se ceartă, se invidiază sau se închină molochului Bánffy și instrumentului lui principal. Vivant diplomați!

Miseria în comitatul Odorheului-săcuesc. În 42 de comune s'eculesc domnesc o miserie grozavă, locuitorii s'nt amenințați să moară de foame. În aceste sate s'nt la vre-o 80.000 locuitori; guvernul li-a dat un ajutor de 12.000 fl., dar din acest ajutor abia vin pe un om 15 cr. O familie de 5 inși a primit deci 75 cr. ajutor și nota-bene odată pentru todeauna. Chiar dacă se poate susține un om pe o zi cu 15 cr. cu ce se va susține mâne și poimâne? Guvernul nu are de unde să susțină în decursul iernii atâți oameni lipsiți de ori-și-ce mijloc de trai, și așa acești nenorociți s'nt expuși peririi preste iarnă.

Gândac de Maiu — în Noemvrie. Foaia „Magyarság“ din Cluj spune într'o notiță, că un prieten al ei i'a adus în biroul redacțional un rar oaspe de toamnă. Adecă un gândac de Maiu bine desvoltat și viu, care, atras de vremea căldură a zilelor din urmă, a creșut ca și primăvară, s'a prefăcut în gândac din verne ce a fost și a ieșit la lumină. Se va pocăi el s'rmantul de această faptă pripită, dacă va vedea frunzele celite și îngălbinite de pe vițe și de pe stejari.

Un pălărier spânzurat. Bela Krebs din Timișoara, un măiestru pălărier, foarte avut, s'a căsătorit zilele trecute cu o fată din acel oraș. Pălărierul era în virstă de 73 de ani, în vreme-ce fata abia de 18 ani. După 3 zile dela căsătorie, pălărierul a observat, că nevastă-sa nu-i mai are habarul și că ea deja a și apucat să-l înșele. Pălărierul din desperație s'a spânzurat. Care a fost mai marea lui nebulie: că s'a însurat b'ărân cu femeie tin'ă, ori că s'a spânzurat pentru un lucru, pe care el îl putea scîi, că așa are să fie?

Repertoarul teatrului orașenes din Sibiu pe săptămâna aceasta e următorul: Astăzi, Marți: „Rosenkranz und Guldenstern“ de Klapp; Mercuri: „Die berühmte Frau“; Joi: „Die sieben Schwaben“; Sâmbătă: „Don Carlos“; Duminecă: „Troubadour“. Luni, în săptămâna viitoare: „Fatinitza“; Marți: „Die sieben Schwaben“; Mercuri: „Das Nachtlager von Granada“. Repertoarul pe zilele aceste cuprinde numai operete și opere.

Locuitorii români din împiegurimile Aradului se află într'o stare foarte strfătorată, pe care o folosesc apoi agenții, ca să seducă la emigrare pe acești oameni. În Covășinț vorbesc locuitorii despre frumoasele prospecte, care îi așteaptă în Bulgaria, dacă vor emigra. Acolo guvernul are de gând să dee pământ tuturor Românilor, care ar emigra din Ungaria. În Covășinț s'au și aflat preste 100 de locuitori, care ar vră să emigreze.

Tarif scădut în România. Cetim în „Fântâna Blandusiei“: În curăd se va face o serioasă modificare în tariful căilor ferate române, mai cu seamă în ce privește distanțele mici. Dintre proiectele prezentate e probabil să se adopte acela al dlui sub-director Miclescu. Unele taxe se vor reduce până la 50%. Între orașe vecine se vor libera bilete de dus și întors cu prețuri scădute. Tariful mărfurilor va rămâne neschimbat.

Advocații ovrei în Rusia. Dilele trecute ministrul de justiție din Rusia a sfârșit un proiect de lege pentru restringerea dreptului de a practica Ovreei advocatura în Rusia. Ca în toate statele europene, așa și în

Atunci un ânger se scoborî deodată din cer lângă dînsul și-i dîse:

„Facă-se după voea ta!“

Omul se îmbogăți și avu pat moale cu perdele de mătășă roșie.

Dar' eată că regele țerii sosi în partea locului într'o căruță de aur, cu călăreți înainte și cu călăreți în urmă și cu o umbrelă mare de aur, ținută deasupra capului lui de patru robi.

Omul cel bogat se întristă, vedînd strălucirea regelui, și dîse în sine oftînd:

„O! Dacă aș fi și eu rege!“

Ângerul se scoborî din cer și-i dîse:

„Facă-se după dorința ta.“

Omul fu ales rege și se preumbla cu călăreți înaintea și după el și cu umbrela de aur deasupra.

Însă răsări soarele și inferbentă așa de tare pămîntul, încât iarba se uscă și animalele muriră, și regele suferia grozav din cauza căldurii.

Atunci dînsul dîse:

„Ah! de ce nu sînt soare!“

Ângerul se scoborî ear' și-i dîse să fie soare.

Omul se prefăcu în soare și se urcă la cer și-și trimetea cu mîndrie de acolo rațele preste tot pămîntul, preste săraci ca și preste bogăți, preste împărați ca și preste soldați.

Însă într'o zi un nor se puse în dreptul lui și-i opri rațele.

Rusia s'nt o sumedenie de Ovrei advocați. Guvernul rusesc vooesc acum să pună stavilă înmulțirii preste măsură a advocaților ovrei, astfel ca ei să stee cu advocații de neam rusele în acea proporție, în care stă numărul Ovreurilor față cu numărul Rușilor neași. De s'ar face lucrul acesta în Ungaria, jumătate din advocații noștri ar lua lumea în cap, pentru-că atâți advocați ovrei ca în Ungaria nu mai s'nt în alt stat din Europa.

Augier.

Dintre autorii dramatice contimporani ai Franciei, Augier a fost poetul *par excellence*. Nimeni nu l'a întrecut nici în ceea-ce privește observațiunea lucrurilor externe, nici în ceea-ce privește zugrăvirea momentelor, scenele psihologice. O atât de mare putere a stilului, fidelitate, claritate în expunere la puțini autori s'au putut vedea.

Dialoșurile sale au o frumusețe de stil ce todeauna va fi prețuită.

În scrierile sale nu a căutat nici-odată sau foarte rar să se adreseze rațiunii, ca Dumas, nici n'a căutat să producă senzație ca Sardou: cultiva poesia în simpla ei curățenie.

Era copilul epocii sale. Scria în poesie chiar și piesele istorice.

Tipurile din piesele sale fie că s'nt din secolul al XV-lea ori al XVII-lea, fie că trăesc în Grecia, în Italia sau pe vremea lui Ludovic al XV-lea în Francia, au ceva din spiritul veacului present, e ceva modern în ele.

Mulți au dîs, că a păcătuit scriind astfel. Și cu toate aceste nu este ceva mai plăcut, măreț așa dîcînd, decât să privești și să observi, cum personagiile din nise vremuri trecute s'nt încălțite de idei, principii ce pun în mișcare și ađi omenirea, cum patimile secolului present au mistuit, înălțat ori sdorbit și pe oamenii din alte veacuri.

Eată cum se exprimă el singur despre piesele sale de teatru: „Mi-a plăcut să scriu todeauna drame reșboinice, piese politice și sociale. Am scris chiar piese ocașionale, și nu aș pute să dîc, că am fost indulgent în ele cu păcatele omenesci, ba le-am combătut pe aceste cât numai am putut. Cărți morale ađi nu mai cetește nimeni, predicile din biserică abia le mai ascultă cineva. Dar' la teatru lumea merge cu grămadă și cere dela autori, ca să distragă prin piesele lor. Teatru este deci ađi singurul loc, unde poți înriuri direct asupra publicului, unde-i poți inspira idei de bine ori de rău. . . Am avut fericirea să scriu o comedie, în care am înșelătoșia de astăzi. . . Femeile ușurate, care până aci numai mascate puteau să fie privite pe scenă, așa ni-le înfățișau autorii, eu le-am înfățișat în toată golăteaa, cu toate vicțiile, păcatele lor. . . Am arătat publicului, cum ele își calcă datoriile lor, și apoi tot pe scena teatrului francez am arătat celelalte păcate ce isvooesc din cel dîntîiu. . . Poate-că adese-ori am făcut lucrul acesta într'un mod prea sincer, pe socoteala artei dramatice și a poesiei, dar' nici-odată, pot să afirm, nu călcînd legile moralei, todeauna în interesul moralei, pentru îndreptarea generală.

„Cartea, din care înv'ț“, a dîs Augier, este societatea. Studiez viața, dar' nu o fotografiez. Mi-se spune adese-ori: Dar' Gibeoyer al d-tale este Venillot, redactorul ultramontanului „Univers“, Vernouil al d-tale este renumitul „gründer“ Mires; că baronul d'Estigaud (în La Contagion) nu este decât comitele de Morny, fostul amic al lui Napoleon.

„Și totuși nu este tocmă așa. Dacă eu nu aș fi făcut decât să descriu acele persona-

gii, nu aș fi altoit în ei patimi, nu li-aș fi dat un spirit, care să fie înțeles pentru modernii de ađi, ei nici-odată nu ar fi putut deveni eroi dramatici. Ceea-ce este ađi o greșală, e că tipurile, care se ved pe scenă, nu s'nt decât nise figuri, nu au suflet, nu trăesc.“

Și în adevăr, cel mai mare merit al cedatului Augier este, că a contribuit dimpreună cu Sardou și cu Dumas fiul, ca să creeze o nouă școală dramatică, să scrie piese, ai căror eroi să trăească, nu numai să misce pe scenă, să vedem într'inși suflete pline de simțăminte pătimate, fie în bine, fie în rău, și nu să așzim numai că-și debutează rolul, ca cum cîntă un flașinet.

De aceea au și avut un succes atât de enorm piesele sale. Era ceva nou în ele, ceva ne mai v'đut înainte.

Asupra vieții sale, obiceiurilor, modului cum a scris, credem interesant să dăm următoarele amănunte:

Când scria, todeauna fuma, cu toate-că simția, cum fumul îi slăbesce ochii, îl face miop.

Norocul că nu scria mult. Când se apuca să scrie, mergea cu o repeziune de admirat, căci avea deja nu numai planul piesei sale făcut, dar' și piesele lucrate chiar în amănunte în gând. Și apoi nici-odată nu se grăbia cu scriul.

S'nt piese, la care a scris un an de zile. Aceasta poate-că este cauza de lucru adese în companie cu alții. Singur i-se ura și lui, până ce să termine o piesă. De aceea, dacă găsia un tovarăș de scris, după-ce se înțelegiau asupra planului, lăsa ca tovarășul seu să scrie acte întregi.

Mai adese scria în companie cu Dumas și cu Sardou, ear' ca tovarăș a compune subiectul piesei, a-l desvolta, lua pe Sandeau, Alfred de Musset sau pe Fousiier.

Piesa „Familia Forchambault“, după-ce a scris-o, a cetit-o îndată amicului seu din copilărie Got, marele artist al teatrului francez. Erau fată în față doi artiști mari: unul care scria cea mai frumoasă limbă franceză, celalalt care rostia cuvîntul Franciei mai frumos.

Got cu oareși-care emoțiune se apucă să-și învețe rolul.

Când piesa fu reprezentată, după al doilea act Got veni în loja autorului și dîse: „Merge bine, merge bine. Nu e vorbă, eu aveam toată încrederea în piesă, în mine nu mă încredeam numai“. Augier răspunse: „Veđi, eu tocmă dimpotrivă mă gândeam.“

Aceasta a fost ultima piesă, pe care a scris-o. De aci încolo nu mai voi să scrie, ori-și-cât fu rugat.

Lindau îl întrebă odată, că de ce nu mai scrie?

Eată ce a răspuns: „M'am convins, că artistii nici-odată nu se lasă de meseria lor la timp. Unii se lasă prea de vreme, alții prea târziu. Eu prefer să o las din vreme. Eată de ce: Când eram încă tin'ă, dar' mă bucuram de oare-care reputație, mă aflam odată în camera unui director de teatru, un bărbat foarte amabil dealtel. Într'un servitor și aduce un bilet. Directorul îl cetește și dîce: „Ei, nu o să mă lase în pace b'ărânul acesta. Spune-i, că nu s'nt aici“. Mă uitam pe bilet, și închipuesc-ți, cine a fost iscălit: Eugène Scribe, deoacera teatrului francez. Îți poti închipui impresia ce mi-a produs întemplerăa aceasta. De atunci m'am hotărît să nu mai scriu, după-ce voiu fi îmb'ărîntit.“

După prima reprezentație a „Obrasnicilor“, cineva îl critica la o serată, dîcînd: „Ce piesă, ce fel de moravuri păcătoase în ea. Un adevărat scandal“. Tocmă atunci intră și Augier în salon, care răspunse: „Ei, domnul meu, omul urit se nu se uite în oglindă!“

Nu este mai puțin interesant și cele-ce el a dîs despre jurnalistică. „A scrie în ficcare dîi! Dîlnic a fi spiritual. Cetitorul nici nu-și poate închipui ce greutate este aceasta. S'nt aproape să compar munca unui dîarist cu colosala osteneală a lui Sisifus. Dîaristica este minotaurul aliat cu o sirenă, mistue și atrage spre sine o mulțime de bărbați, care ar fi putut să devină adevărate podoabe ale literaturii.“

* * *

Atâtea putem spune pe scurt despre marele Emile Augier, cel care de ani de zile trăia retras în satul Bongival, aproape de Paris, cel care în tinerete fusese un duellant vestit, un pasionant v'đător, dar' care acum la b'ărănețe trăia în mijlocul alor sei, mîngîind nepoții sei, copii, surorii sale, căci dînsul copii nu a avut. . . Poate-că numai astfel i'a succes să idealizeze viața de familie, să dee atâtea fărmece, cât nici în Diderort nu găsesci, vieții dela vatra casei părintesci.

Prin el s'a sfârșit seminția Augier. Ear' literatura franceză a perdut pe unul dintre cei mai falnici reprezentanți ai ei.

„Românul“.

tablou de admirat îți ofere natura între orășelul Kitzbühel și Hochfilken, unde treci hotarul în Tirolul frumos, demn de peana poetului și de penelul pictorului. Văile pitoresci, încadrate de munții urieși ai Alpiilor cu cascadele spumegânde, care evaporează strălucind în aer ca un v'el de mireasă.

Stai uimit de atâtea frumuseți!

De pe suflarea grea a locomotivei scii numai, că te urci tot mai tare la deal, trecînd prelungă abisuri amețitoare, în care se avîntă clocotind păraie de munte, riuri spumegătoare în culoare verđie-v'ên'etă. Pădurice, de brađi cu șoapte tainice, ca-și-când s'ar furișă prin frunziș adierea unui v'ent domol, te încântă și-ți încatenează privirea; deodată te afli lângă nise stânci amenințătoare, care te resping pe un moment dela fereastră, dar' eară îți ocupi locul, că panorama s'a schimbat.

Eată o vale minunată, ca și o masă bogat așternută!

O poveste dedicată celor nemulțumiți.

Era odată un om, care tăia peatră dînt'r'o stâncă. Grea și chinuitoare era munca aceasta, și omul își perdă răbdarea într'o dîi și, ridicînd mîinile spre cer, strigă:

„De ce nu sînt și eu bogat, să am un pat cu perini, cu saltele moi și cu perdele, să mă pun pe el, să șed și să mă odihnesc mereu!“

Atunci se mîniă, vedîndu-și puterea luată în bătaie de joc, și dîse că vrea să se prefacă în nor.

Ângerul veni ear' la el și îi făcu pe voe.

Omul se prefăcu în nor și începî să verse preste dealuri și văi torente de apă și edificiiile oamenilor fură luate, s'cămînturite se, prăpădiră și vitele se înecară.

Toate se pleacu înaintea puterii norului, numai o stîncă stătea mereu drept în sus, neclintită și se părea că desprețuesce furia torentelor.

Norul strigă atunci:

„Stîncă aceasta e mai puternică decât mine; vooesc să fiu stîncă.“

Ângerul se scoborî și-i făcu stîncă.

Și stîncă era arsă de soare, bătută de ploii și de v'enturi și nu se mișca deloc.

Însă eată că veni într'o dîi un muncitor cu o casma și începî să lovească stîncă și rupea din ea bucăți mari de peatră.

Stîncă dîse ear':

„Muncitorul acesta e mai puternic decât mine; vreau să fiu muncitor.“

Și ângerul se scoborî din nou și-i dîse să fie muncitor.

Și bietul om, care ajunsese la așa mari înălțimi, se făcu ear' tăietor de peatră și ađi muncesc tot așa de greu ca înainte; însă este mulțumit de soarta sa și nu vrea să și-o mai schimbe, căci a v'đut, că necazul și greutatea s'nt pretutindenea.

VARIETĂȚI.

(Pravul de pușcă fără fum.) Încă o utopie realizată și un proverb care se va perde.

Mai în toate țările din Europa se fabrică prav de pușcă, care nu produce mai deloc sgomot, când face exploziune, și lasă așa de puțin fum, încât se poate ține, că mai nu e.

Cel mai bun din toate câte se fabrică e cel francez. Descoperirea acestui fel de prav se datorează unui inginer francez, anume Vieille, în urma unor cercetări făcute cu persistență și inteligență.

Vieille își va lua răsplată muncii sale. Academia de științe din Paris dă la fiecare trei ani un mare premiu celei mai însemnate opere științifice din ori-ce țară.

Acest premiu se numește premiul „Le-comte“ și e de 50.000 lei. El se va da, după hotărârea academei, inventatorului pravului de pușcă fără fum.

Unul din avantajele cele mari ale acestui prav, prelungă că nu produce fum, e că nu face exploziune decât când e într'un tub închis și e aprins prin o capsă, care face exploziune, așa că pus pe o placă de fer și dându-i foc, arde în cea mai mare liniște. Cu un asemenea prav nu e pericol în cas când o cantitate mare, închisă într'un vagon de exemplu, ar lua foc.

Același lucru e și cu dinamita. Se știe, că unei bucăți de dinamită putem să-i dăm foc la o luminare și ea arde fără a produce exploziune, dinamita nu produce cea exploziune violentă, decât când e lovită cu putere sau explodează în interiorul ei o capsă de fulminant de mercur.

Această invențiune e o adevărată revoluțiune în arta militară. Trebuie schimbate tunuri și puști pentru a pute întrebuința noul prav. Deja Germania e pe cale de a-și schimba tunurile de oțel în tunuri de bronz, pentru-că aceste convin mai bine noul prav. (Se știe, că Germania își are pravul ei particular, cu care s'a făcut experiențe în timpul manevrelor corpurilor 7 și 10 de armată și în timpul călătoriei, — așa în fugă, — a Țarului la Berlin). Sistemul de puști asemenea se schimbă. Ași se fabrică puști de un calibrul mult mai mic ca pușcile Henri-Martini. Calibrul pușcilor noue e de 6 și 7 milimetri.

Ce va fi o luptă în astfel de condiții? Până acuma, când se începea focul între două armate inamice încă departe unele de altele, se putea vedea de unde vine atacul, pentru-că descărcăturile erau însoțite de vuiet și de fum.

Cu noul prav nu va mai fi astfel. Aci gloanțe mici vor merge atât dintr'o parte, cât și din alta așa incognito, și încă câte 15 pe minută, dacă va fi nevoie, cu o repeziune de 700 metri pe secundă.

Presupunem, că nisele elcerori se află în fața unui corp de armată la o distanță mare și adăpostiți în dosul unor mășuroaie (mușinoaie) sau unor buruieni. Ce poate face acel corp de armată contra lor?

Gloanțele vin, cum am spus, câte 15 pe minută, fără să se știe din ce parte. Să stee pe loc e rău, pentru-că ploaia de gloanțe curge. Să meargă înainte? Dar știe la ce distanță se află inimicul și cât de numeros e?

Mai e altceva. Noul prav de pușcă produce puțin sgomot când explodează. Până acum fumul și sgomotul erau doi factori, care serviau ca basă aprieții distanței până la un punct oare-care! Cu noul prav cum se fac această, când cei doi factori au dispărut de pe câmpul de luptă?

După-cum se vede, am ajuns departe, când e vorba de arta de a omori oamenii: avem torpile, cu care am pute arunca un oraș plutitor în aer, tunuri Bange, care trimit ghiulele la 20 kilometri, puști cu repeziție, cu care poți suprima un regiment în 5 minute, și melinita, care sfărâmă un fort și tot ce se află în el prin exploziunea unei bobe încărcate cu acest explosibil.

Astfel fiind progresele în ce privește arta militară, cei căror le place pentru moment să se joace de-a soldații, — să se mulțumească cu acest joc, cu toate-că costă mulți bani, ear' nu se ajungă la aceea ce ei consideră ca ceva ideal și poetic, — la războiu, că atunci vai!...

S. Tineanu.

(Staturile părintesci ale principelui de Bismarck.) Când dl Edison a venit la Berlin, ca să arete aici fonograful seu, dnul Vangenmann, secretar al dlui Edison, a rugat pe principele de Bismarck să dieteze și dînsul ceva în fonograf.

Principele Bismarck s'a apropiat atunci de fonograf și a dîs următoarele, drept sfat fiului seu Herbert.

„Lucrează cu plan, ține măsură în mîncare și puțin și la beutură, eată staturile părintelui cătră fiul seu“.

(O dreptate dîsă în glumă.) Petrecînd la Paris prințul Ferdinand, domnitorul

Bulgarilor, s'a dus să viziteze și pe unchiul seu, principele de Montpensier, care nevîdîndu-l demult, nu-l recunoscu.

Nu mai după-ce prințul Ferdinand vorbi, îl recunoscu și-i dîse: „Ei, tu ești Ferdinand, veți, nu era să te recunosc, întocmai cum n'au vrut să te recunoască unele puteri“.

(Reclamă pentru o fată.) „Frankfurter Zeitung“ povestesc, că de curînd a sosit în orașul Orel femeia unui negustor rus bogat cu fîcă-sa, pentru-ca să stee acolo mai multă vreme.

Rugată fiind de hotelier, ca să-și înscrie numele pe registrul de călători, dînsa scrisse sub numele de familie următoarele cuvinte:

„Soția unui negustor rus din Dimitrovsk, în Rusia, cu fîcă-sa Pasca în vîrstă de 19 ani, cu zestre de 40 mii ruble, cu păr blond deschis, cu nas frumos și cu groițe în obraji; semne deosebite sau defecte fizice nu are“.

— Astfel poate voiu pute să o mărit cât voiu sta aci, adause dînsa.

(O femeie def gară.) Se pare că în Franca nu sînt femei numai cassierite, ampioiate la postă și telegraf, ci ocupă și posturi de șefi de gară. Publicistul Perret spune în „La Liberté“, că ajungînd la o gară și avînd nevoie de o informațiune, se adresa factorului:

— Dl șef este aci?
— Domnișoara nu e aci, dar' are să vină îndată.

— Cum ai dîs? D-soară?!..
Dînsa venia.

Era o fată tină, cu figura plăcută, cu mijloc subțire mlădios, elegant încorsetat, cu ținută cuviincioasă.

Perret îi dîse salutându-o:
— D-soară șefă, meseria asta trebuie că-ți pricinuesc multă oboseală; e mai obositoare chiar decăt căsnicia.

Fiind de fire veselă, dînsa rîse clătînînd capul, ca-și-cum ar fi dîs:

— Mai lesne se găsece o gară decăt un bărbat.

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele țiarului „Sieb.-Deutsch. Tageblatt“.)

Budapesta, 5 Noemvrie n. În comisiunea budgetară a declarat Wexlerle, ca negocierile cu comunele pentru răscumpărarea regalilor sînt în mare parte terminate. În primele luni ale anului viitor vor primi cei îndreptățiți obligațiunile, respective banii de desdaunare.

Maiestatea Sa a sosit ați-dimineată în Gődöllő. Împărăteasa a plecat la Corfu. Archiducele Rainer a sosit în Monza, vizitînd părechia regală italiană.

Constantinopol, 5 Noemvrie n. Împăratul Wilhelm a vizitat împregiurimea și a inspectat școala militară. Împărăteasa a vizitat haremul Sultanului. Marele vizir a primit ordul „Vulturului-Negru“.

Viena, 5 Noemvrie n. Banca austro-ungară a urcat camelele.

Berlin, 5 Noemvrie n. În Reichstag guvernul a refuzat ori-ce atenuare a legii socialistilor, indicînd la agitațiunile acestora.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 5 Noemvrie n. În afacerea lui Kokán a ținut judele de instrucțiune un interogator de o oară cu fostul secretar de stat Matlekovits, pentru a constata, când a avisat acesta conturile birjarilor (la expoziție) și cine le-a plătit.

În conferența partidului independenților s'a luat după o desbatere agitată hotărîrea, de a vota lista civilă a Regelii numai cu condițiunea, dacă se va sistemisa o curte separată ungară.

Viena, 5 Noemvrie n. Scirile, că iarba de pușcă fără fum se va ceda Germaniei, sînt nefondate.

Berlin, 5 Noemvrie n. Reichstagul a rezolvat raportul despre executarea legii socialistilor.

Salisbury a trimis guvernului german un protest energetic contra restabilirii protectoratului german în Africa de-Ost între Witu și Kismayn.

Friedrichsruhe, 5 Noemvrie n. Conteles Kálnoky a plecat la Berlin.

Constantinopol, 5 Noemvrie n. Părechia imperială germană, foarte mulțumită cu primirea splendidă ce i-s'a făcut, își va prolunga visita cu o zi.

Bibliografie.

„Focia Diecesană“. Organ al eparchiei gr.-or. rom. a Caransebeșului. Apare odată în săptămîna: Dumineca. Anul IV. Nr. 42 dela 22 Octomvrie v. 1889. Cuprînsul: Informațiune consistorială în contra timbrării informațiunilor familiare. — Spicuri istorice. Răsboiul lui Traian cu Parthii (continuare). — Higiena. Gimnastica contra cocoșerii (gheboșiei). — Din literatura populară. Ficiorul cel voinic (poveste). — Varietăți. — Bibliografie. — Edict. — Concurse.

„Familia“. Apare în fiecare Duminecă în Oradea-mare. Proprietar, redactor și editor: Iosif Vulcan. Anul XXV. Nr. 43 dela 22 Octomvrie 1889 st. v. Cuprînsul: Vorba potrivită, legendă de V. A. Urechie. — „Strigăt“. Epitaf (poetii V. M.), poezii de Smara. — Francisca de Rimini, tragedie în cinci acte de Gustav Droineau. Traducere de N. A. Bogdan (urmare). — Sonet, de I. M. Ritișorean. — Limbistică comparativă asupra rădăcinii: cad, de Dr. At. M. Marienescu (urmare). — Doină populară din giurul Clujului, de Ioan Maior. — Salon: Noul ochiu, de Camille Flammarion. I. R. — Posta secretă (ilustrațiune). — Literatură și arte. — Teatru și musică. — Biserică și școală. — Ce e nou. — Posta redacțiunii. — Călindarul săptămîni.

A apărut „Revista Nouă“, anul II. Nr. 8 cu următorul sumar: Aron Pumnul (biografie), de O. Lugoșanu. — La casa de nebun, poezie de B. P. Hașdeu. — Plombin, novelă de T. D. S. — Tatul lui Neacșu, poezie de I. Nenițescu. — Cel mai bun vis, anecdotă populară de T. D. Speranță. — (Sărbătoarea junilor la Pasci, de G. I. Pitiș. — De sufletul cărturarului, comedie de T. D. Speranță. — Poezii de George din Moldova. — Notițe bibliografice, de B. P. Hașdeu. — Menuet-Marș, musică de C. Dumitrescu. — Portret: Aron Pumnul.

„Dobrogea“. Organul proprietarilor, agricultorilor și economilor de vite. Apare de două-ori pe lună în Constanța. Tipografia română, Dimitrie Nicolaescu. Anul I. Nr. 3 dela 15 Octomvrie 1889. Sumarul: Articol de fond. — Cestiunea economică a pămînturilor statului din Dobrogea și reformele necesare pe viitor. — Tîrgul de vite cornute mari și mici de lîngă Constanța (Anadolchioi), inaugurarea sa. — Felurimi. — Binele și rîul. — Cronica. — O zi în Madera.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 28 Noemvrie st. n. a. c. imobilele Sarei Wagner născ. Juhn, în comuna Bălcaciu, decătără judecătoria cerculă din Hususău.

— 27 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui P. Constantinovici decătără judecătoria cerc. din Verșeș.

Călindarul zilei.

25 Octomvrie (6 Noemvrie)

Iulian: Marțian.
Gregorian: Leonard.
Soarele: răsare 6.44, apune 4.41.

Buletin meteorologic.

Table with 5 columns: Presiunea atmosferică în mm., Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vîntului, Observații.

Din țeară, 3 Noemvrie, 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiun. atmosf. în mm., Temperatura Celsius, Vîntul (direcție și tăria).

Sosiți în Sibiu.

La 5 Noemvrie n.

Hotel „Neuribter“. Augustin Wider din Triest; Wesseli și I. Stehr din Viena, comercianți. Levacsi, căpitan din Esszeg.
Hotel „Împăratul Romanilor“. Lendvay, pretor-suprem din Mediaș.
Hotel „Maltzer“. Iosif Walther, chelnăr din Budapesta. Heltner, cu soția, apotecar din Vințul-de-jos. Andreiu Sigmund din Mediaș.
Hotel „Habermann“. Francisc Weinert din Sait. Mihail Bauman, notar din Vurpăr.

Teatru orașenes în Sibiu.

Abonament. Abonament 27.
Mercuri, în 6 Noemvrie 1889:
„Die berühmte Frau“. (Femeia renumită). Comedie în 5 acte, de Francisc von Schönthan și Gustav Kadelburg.
Piesă din repertoriul teatrului popular din Viena.

Economic.

Răscumpărarea regalilor. Proiectul original al guvernului asupra răscumpărării regalilor, după-cum se știe, a conțînut hotărîrea, că statul numai pentru acele venite de regalii ce sînt a se răscumpăra va da despăgubirea corăspunzătoare, care a fost insinuate impunerii de contribuțiune și pentru care în fapt s'a și plătit dare. La consultarea specială însă ce a avut loc aproape cu un an înainte de aceasta a străbătut propunerea, că și pentru partea venitelor de regalii nesupusă contribuțiunii se va da despăgubire, dacă proprietarul de regalii poate documenta, că venitul seu faptic a fost mai mare ca cel supus contribuțiunii. După-cum aude acum „P. Hirlap“, pretensiunile de despăgubire insinuate pe basa extinderii amintite se urcă la suma rotundă de 12 milioane, și și dacă nu toți proprietarii de regalii vor fi în stare a documenta, că au beneficiat de un plus de venit nesupus contribuțiunii, ar fi avut totuși statul să plătească cu circa 10 milioane mai puțină despăgubire, ca cum ar avè să plătească acum, în urma extinderii legii, de care e vorba.

Convențiunea comercială între România și Austro-Ungaria. Cestiunea reînceptei negocierilor pentru încheierea convențiunii comerciale va fi desbătută în consiliul de miniștri din România, care se va ține Duminecă. Se așteaptă și sosirea contelui Goluchovski în Bucuresci, care trebuie să vie cu mai multe instrucțiuni.

Comercii de mărfuri al Ungariei cu Austria și cu străinătatea. După tabelele biroului statistic al țerii, comerțul extern al Ungariei în luna lui Iulie anul cur. a fost următorul: Importul 34.195 bucăți și 1,483.019 măji metrice, din care se vin pe Austria 1343 bucăți și 1,083.782 măji metrice, pe celelalte state 32.852 buc. și 1,483.019 m. m. Exportul a fost de 7,260.238 buc. și 2,765.083 măji metr., din care se vin pe Austria 1,128.076 b. și 1,991.447 măji m., pe celelalte state 6,132.162 b. și 773.635 măji m. Cele mai principale articole de export au fost: Cereale și faină 1,335.504 m. m., legumi, plante et. 108.199 m. m., vite de tăiat și de tras 97.437 capete, alte animale 100.205 capete și 4961 măji m., lemne, cărbuni și țizic 7,062.438 bucăți și 541.690 m. m., minerale 289.928 m. m., materiale de colorit și tăbăcit 72.165 m. m., fer și mărfuri de for 49.205 m. m., fărîmături 84.387 măji metrice.

Vinurile în România. De unde altădată în România în timpul toamnei se vedea o mișcare de oare-care importanță în vinuri, actualmente se observă o stagnațiune din cele mai mari. Prețurile vinurilor în Prahova sînt derisorii în raport cu puțina producțiune a acestui an. La Cotnari din contră prețul vinului s'a urcat foarte mult. Vadra de vin de 11 ocale vechi variază între 3-50 — 4 și 5 lei. Vinurile alese din vîile Rosnovanu, Gheorghiu, Christescu etc. variază între 10 și 20 lei vadra.

Lucrările parcelării moșiilor în România, care trebuiesc vîndute țeranilor, merg foarte încet. Abia în Decemvire aceste moși se vor pune în vîndare.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 19 și 20 Octomvrie 1889. Sassu lui Carnevalli, porumb 1800 hect., 7-85 lei. Crisoveloni lui Carnevalli, porumb 400 hect., 6-85 lei. Crisoveloni lui Carnevalli, porumb 600 hect., 6-85 lei. Bach lui Milla, orz 925 hect., 5-45 lei. Cambano lui Feitler, orz 3000 hect., 5-55 lei. Portocala lui Feitler, orz 2500 hect., 4-95 lei. Cațica lui Feitler, grâu 3100 hect., 9-70 lei. Grosovics lui Milla, grâu 1900 hect., 9-65 lei. I. Verona lui Frischman, grâu 2800 hect., 10-25 lei. Cațighera lui Schmirer, grâu 2550 hect., 10-05 lei. Bach lui Galițăto grâu 3820 hect., 9-30 lei. Marris lui E. Cahen, grâu 2800 hect., 10-65 lei. Marghiloman lui Christoferato, grâu 1200 hect., 9-75 lei. Marghiloman lui Christoferato, grâu 900 hect., 9-75 lei. Vrioni lui Paulii, sîcără 2315 hect., 7-40 lei. Cambano lui Corbu, sîcără 1250 hect., 6-67 1/2 lei. Perlea lui L. Dreiffus, grâu 630 hect., 12-30 lei.

Prețul mărfurilor.

Tîrgul de rîmături în Steinbrunn. În 2 Noemvrie n. s'a notat: unguresci hătrani grei 45.— cr. până 5 1/2 cr., unguresci grei, tineri 47.— cr. până 48 1/2 cr., 4e mijloc 46.— cr. până 47 1/2 cr., usori 44.— cr., până 45.— cr., marfă țărănească, grea — cr., până — cr., de mijloc 44.— cr., până 54 1/2 cr., usora 42.— cr. până 45 1/2 cr., romănesci, de Bakony grei 43.— cr. până 45 1/2 cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito usori — cr., până — cr., transito sîrbesci grei — cr. până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito usori 47.— cr. până 47 1/2 cr., îngrășați cu ghîndă — cr. până — cr. per 4% cumpînit dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 3 Nov. 1889.

Table with multiple columns: Sămînte, Grâu, Sîcără, Orz, Ovăș, Meiu, Măști, etc. Includes sub-tables for Sem. de trif. and Lucernă ungurească.

Cursul pieței din Sibiu. din 3 Noemvrie st. n. 1889. Hărte-monetă română . . . Cump. 9.35 vînd. 9.40 Lire turcesci . . . „ 10.70 „ 10.75 Imperiali . . . „ 9.65 „ 9.70 Ruble rusești . . . „ 1.22 „ 1.23

Bursa de Budapesta

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Impremutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung., etc.

Bursa de Viena

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Impremutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung., etc.

Bursa de Bucuresci.

Table with 2 columns: 2 Noemvrie — 4 oare p. m., Cassa, Renta rom. per 1875 5/8, Renta română mort, 5%, etc.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIIU.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR ȘI ELENA.**Istoria**

preafrumosului fider de craiu și a preafrumoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul **20 cr. = 50 bani.**

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

LEONAT ȘI DOROFATA.**Dialog**între bețivul din Longobarda și
mujerul lui.

= în versuri =

14 cr. sau 30 bani exemplarul.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU

recomandă:

Articolul de lege XXI. din anul 1836

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1836.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII. din anul 1836

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Institutul tipografic din Sibiu

recomandă:

Comassările

de

IOAN CORNEA,

inginer diplomat.

Prețul unui exemplar **15 cr. v. a.**

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la **30 cr.** sau **60 bani.**
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipereș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărițul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fieca a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărănițul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blastem de mamă.** Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la **60 cr.** sau **1 leu 20 bani.**
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Genușoata.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărăniț.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărtoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Princesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Busalin păcurar.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

S O L I D

PRĂVĂLIA la „GLIGOR“

Piața-mică Nro. 14 s'a deschis!

Și recomandă onoratului public român din loc și giur un

mare deposit de mărfuri de manufactură și modă

cu prețurile cele mai moderate.

Mărfurile, care în persoană le-am cumpărat din fabricile cele mai prime și renumite austriace și boemice.

Recomand onoratei preșimii depositul meu bine sortat în **materii** pentru **reverenți curate de lână, brături roșii și vinete.** Mai departe: **materii de lână engleze și franceze Dosing și Perovien negru** pentru **vestimente bărbătești, Cachemiruri negre, articolele aparținătoare de doliu.**

Cachemiruri în toate colorile, Watmolluri, Casanuri, Chevioturi, Flaneluri de lână și bumbac, atlase de lână pentru plapome în o lățime în toate colorile. Mare deposit în **Barcheturi de spălat, Chiffon, Calicot și pânze de bumbac, Gradel** pentru **mobile, Oxford, Sepchir Cretoane. Perdele albe de țipcă și colorate de Jute, cămeși albe și colorate** pentru **bărbați, gulere elegante, ciorapi, basmale, cravate** în toată calitatea.

Corseturi, ploiere de mătășă și bumbac, bumbacuri de stricănit, arniciu roșu și vânet, țesături, pâr de camilă, Haras și Lanica de Berlin, în toate colorile, **plapome de Cachemir și atlas de lână în toate colorile,** cu vată garantat umplătura. **Covoare de Goblin de lână în garnitură** pentru pat și masă, dela **4 fl.** garnitura până la **20 fl.**

Tepichuri cu metru și **sopha mari de Genil.** Și toate **cuptușele** recerute pentru **haine de dame și bărbați** și alte multe aici neînduse articole.

Comande din afară se vor efectua cu grija cea mai mare prin „rambursă postală“, și la cas neconvenabil se vor primi înapoi.

De cercetare cât de numeroasă se roagă cu distinsă stimă

proprietarul

[807] 2-

La „GLIGOR“: **Teodor Popescu.**

S I I E F T I N